

Laidiens: 16.03.2001., Nr. 43

Ministru kabineta noteikumi Nr.116

Rīgā 2001.gada 13.martā (prot. Nr.11 10.§)

Slīteres nacionālā parka individuālie aizsardzības un izmantošanas noteikumi

Izdoti saskaņā ar likuma "Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām" 17.panta otro daļu

1. Šie noteikumi nosaka Slīteres nacionālā parka (turpmāk — parks) individuālo aizsardzības un izmantošanas kārtību.
2. Ja šajos noteikumos nav noteikts citādi, tad parka teritorijā ir spēkā īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārīgie aizsardzības un izmantošanas noteikumi.
3. Parka administrācija nodrošina parka teritorijas iedzīvotājus un apmeklētājus ar informāciju par parka aizsardzības un izmantošanas noteikumiem.
4. Parka ārējā robeža un funkcionālo zonu robežas tiek apzīmētas ar informatīvām zīmēm.
5. Parka teritorijā atļauts:
 - 5.1. pārvietoties pa vispārējās lietošanas ceļiem un saskaņā ar parka dabas aizsardzības plānu speciāli ierīkotiem tūrisma maršrutiem;
 - 5.2. ierīkot nometnes, celt teltis un kurināt ugunsiskus nemeža zemēs speciāli ierīkotās vietās pēc saskaņošanas ar zemes valdītāju;
 - 5.3. saskaņā ar parka dabas aizsardzības plānu iekārtot publiskās pludmales, autostāvvietas, atpūtas vietas, skatu laukumus un citus ar tūrisma infrastruktūru saistītus objektus;
 - 5.4. lietot tehniskos ūdenssporta līdzekļus (piemēram, vējdēļus, ūdens motociklus, motorlaivas) Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes ūdeņos parka dabas aizsardzības plānā norādītajās vietās;
 - 5.5. ierīkot un uzturēt lietošanas kārtībā meža ugunsdrošības ceļus, meža ugunsgrēku dzēšanai paredzētās ūdens ņemšanas vietas un meža kvartālu stigas.
6. Parka teritorijā aizliegts:

- 6.1. ar transportlīdzekļiem nobraukt no vispārējās lietošanas un servitūta ceļiem, pārvietoties pa meža un lauksaimniecības zemēm, kā arī pa jūras lieldagu, ja tas nav saistīts ar šo teritoriju apsaimniekošanu;
- 6.2. no 1.aprīļa līdz 1.oktobrim veikt mežsaimnieciskās darbības un izvest kokmateriālus;
- 6.3. cirst šādus vecus, augošus vai nokaltušus kokus, ja tie netraucē teritorijas apsaimniekošanu:
 - 6.3.1. ozolus, kas vecāki par 200 gadiem;
 - 6.3.2. priedes, kas vecākas par 180 gadiem;
 - 6.3.3. egles, ošus un liepas, kas vecāki par 160 gadiem;
 - 6.3.4. bērzus un melnalkšņus, kas vecāki par 140 gadiem;
- 6.4. cirst nokaltušus un izvākt kritušus kokus (vai to daļas), kuru diametrs lielāks par 50 cm, izņemot bīstamo koku novākšanu;
- 6.5. izmantot speciālas vākšanas palīgierīces savvaļas ogu un sēņu lasīšanā;
- 6.6. medīt savvaļas putnus, zaķus, āpšus;
- 6.7. medībās izmantot medību suņus, izņemot ievainotu dzīvnieku izsekošanu;
- 6.8. pieļaut suņu atrašanos brīvā dabā bez pavadas un uzpurņa, izņemot šo noteikumu 6.7.apakšpunktā minēto gadījumu;
- 6.9. bez zemes īpašnieka atļaujas filmēt un fotografēt komerciāliem nolūkiem īpaši aizsargājamās dabas objektus, vēstures un kultūras pieminekļus;
- 6.10. trokšņot, traucējot dabas ekosistēmas, parka teritorijas iedzīvotājus un apmeklētājus.
7. Bez saskaņošanas ar parka administrāciju aizliegts:
 - 7.1. ierīkot nometnes, celt teltis un kurināt ugunscurus parka teritorijas meža zemēs;
 - 7.2. izsniegt attiecīgas zvejas atļaujas, kā arī zvejot un makšķerēt Ķīkāna upē, Pitraga upē, Pēterezerā un Vaides dīķī;
 - 7.3. veikt ar ceļu joslas apsaimniekošanu saistītus darbus (piemēram, ceļu būve, rekonstrukcija), kuri maina parka ainavu;
 - 7.4. meliorēt zemes, veidot mākslīgas ūdenskrātuves un veikt citus ar hidroloģiskā režīma maiņu saistītus darbus;